

תלמודו בידו

דף עט עמוד ב

א] באלו אופנים של אכילת עראי מותר לאכול מחוץ לסוכה ?

ב] לבית שמאי, מהו שיעור החמץ שעוברים עליו בבל יראה ובל ימצא ?

ג] מהו שיעור אכילת פת המחייבת בברכת המזון ?

א] רבן גמליאל: אכילת שתי תמרות אינה טעונה סוכה.
לרב יהודה, אף שתמרה עם הגרעין היא יותר משיעור כביצה, שתי תמרות בלי הגרעין הן פחות משיעור כביצה.

לרבא, משום שפירות אינם צריכים סוכה, ואפילו אוכל יותר מכביצה.

ר' צדוק: אכילת פחות מכשיעור כביצה של פת, אינה טעונה סוכה.

וכן אינה צריכה נטילת ידים, וברכת המזון.

[ר' צדוק היה כורך הפת במפה, משום שהיה איסטניס].

ב] שאור [בצק שמחמץ עיסות אחרות], שיעורו בכזית. חמץ, בכותבת [יותר מכזית].
כי אם שיעור חמץ בכזית, למה נכתב בתורה איסור שאור.

והרי אם חמץ שאינו מחמיץ אחרים אסור בכזית, שאור שחיימוצו קשה

ומחמיץ אחרים, לא כל שכן שאסור בכזית.

- כותבת זו אינה גסה, ולרב יהודה שיעורה כביצה. ולרב זביד פחות מכביצה.

ג] ר' מאיר: כזית. שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת", וסתם אכילה בכזית.

ר' יהודה: כביצה. כיון שצריך אכילה שיש בה כדי שביעה.

ומכאן מוכח שכותבת הגסה, שהיא שיעור האכילה המיישבת דעתו של

אדם, פחותה משיעור כביצה, שהיא שיעור שביעה. (דף עט. אות ה)